No. 3

המהולל בפה עמו Or המהולל בפי עמו

One of the more interesting differences found in the versions of the text of the Siddur involves the issue as to whether you should recite the words: המהולל בפי עמו or המהולל בפי עמו in the בפה עמו of ברכה מוך שאמר of ברכה. The controversy can be summarized as follows: are you to be concerned with following the correct grammar, in which case you would include the word: בפה or are you to be concerned with a word that represents the בפה of גממריא of גממריא since the ברכה of the Siddur

The sample pages included herein are from a Sephardic Siddur that was published in Livorno, Italy in the late 1800's. It offers a unique solution to the controversy. Both versions of the ברבה are provided in side by side columns. The choice of which to recite is left to the holder of the Siddur. By the 1900's, most Sephardic Siddurim adopted the version of that ברוך שאמר that includes only 87 words and the ברבה עמו is presented with the words: אמרולל בפה עמו as דמהולל בפה עמו as מקבלה על דרך. for Kabbalistic reasons.

It is important to note that all of the early versions of the Siddur provided that the ברבה of be recited as: המהולל בפי עמו. Furthermore most early versions of the כחוד שאמר contained many more words than 87 words and as in the version included in the sample pages, they included inserts for שבת and the ימים מובים.

This exhibit consists of 7 pages:

- 1. Introduction
- 2. Two Sample Pages From A Sephardic Siddur That Was Published In The Late 1800's in Livorno, Italy
- 3. Newsletter 1-49 That Presents Some Background As To Both Versions Of The ברבה
- 4. Translation Of The Sources Found In The Newsletter

מח לדיק ודע לו לכך כא ולמדך שחוא משלם שכר עוכ ליראיו והעוכ חאמתי הוא כעולם שכולו עוכ ואח"כ תארחו כג' תארום ככבד ג' עולמות ממלך ככבד עולם חשכל ומלכותו ככל משלח מבדול ככבד העולם חבדול שכו יראח גדלו וחוא עולם חללגלים "וסקדוש ככבד עולם המלאכים סקדושים וחתקיכו כו מחולל כפי עמי לחוריע שמחללים את חשם חוא כלשין ככי אדם ולא שחוא ככחיכת עלמו אללו שכח וע"ד וח או"ל אי לאו דאחא משח ואמריכחו אי לאו דאחו ככ"חג וכו': ב אסור לדכר מכ"ש ואילך וחטעם שחכל שכח למקום שאכו מקדימין לתפילם כמ"ש ו"ל לעולם יסדר אדם שכחו למקום ואח"כ יהפלל ולכן אין דאוו למפסיק כין שכח לתפלם:

יש חומרים כרוך שחמר על דרך סקבלם שחוח פ"ז חיכות:

בַרוּך שֵאָמר וִהִיח העוֹלִם׳ ۋرىك يارى . ۋرىك אומר ועשה ברוך נוור וֹלְקַנֵּם י בַּרוֹךְ עַשֶּׁר בנאשית ברוך מנחם על בוּאָבֶא . בַּרוּנְ מְבַנוֹם עַנ בונייות יברוני ממים מבר מוב ליראיו . ברוך חי לעד וֹלוֹם לַנֹגוּה בַּנוּנוּ פוֹנֵהו ופציל ברוך שמו ברוך אַרָע יָעוָע אָלוָוִינוּ מָגַּעָ העולם האל אב הרחקו תמחקל בפח עמו משובח ומפואר בלימון וומיביו ועבריו ובשירי דור עברר ביולב יווני אנויננ באבחות ובומירות. ונגדלו ונשבחף

יש לחחיו שכי ליליות שלפכיו כידו סימכית ולכסוף יכשקס * ועומד ואומר ככווכת:

Joke העוכם ברוך אומר ועשה ברוך עושרובנאש תברון: ברון קותם ער הובר מור ניגאוו ברוך בעביר צפקה וּמֶבִיא אוֹרָה בְּרוּךְ אל ווי לעו usik ribs שכחה

בֹבֹר כֹּהֹהוֹ יבֹּה בֹּהוֹן . בֹבוּה בֹּבּר בִּבְּר בִּהְרוֹן . בִבּוּה בִּבּר בִּבְּר בְּבִּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְיב בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְיבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְר בּבְּר בּבְּרְיב בּבּר בּבְּר בּבּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבּרְר בּב

ונשברה ונפארה ונמליכה ונוכיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מלה משבח ומפואר עדי עד שמו הגדול ברוך אתה ירוור מקרה מהילור

ברון הוא וברון ישמו וברון וכרון

לו היולטים • ממלט ישור מלו מעו ישור מלו מעו לבי בינל מינים • ממלט ישור מלו מלטו ישור מליים בילון • יבינון • יבינ

עבודה שבלב א מומור לחודם סוח כנגד קרבן חודם כי נפלחותיו יחכרך עם חודם ככל עת וככל רגע רכו מפפר חין כעל

בּתִישְׁבְּחוֹת :

סכם מכיר פניםו ולכן חקלו שכל חחד וחמד יחן חודם לחקב"ם על כל חשר גמלכי וינמלפו: ב עשרה מזמורים כנגד עשרם מחמרות שכחם ככרח העולם כ"כ כחבודרתם "וחפשר שחבווכם כי החפלם שחים כנגד העכורה שתפלות Vol. 1 No. 49 ברשת עקב תשם"ד

המהלל בפה עמו OR המהלל בפי עמו

One letter in one word of ברוך שאמר has caused a wealth of Torah scholarship. Should the ברכה within ברוך שאמר read יבון ממו מידור or וברכה אמון מואי Many of you have unknowingly taken sides on this issue. Your synagogue may have recently replaced the RCA De Sola Pool מידור with the RCA Artscroll סידור. In doing so, your synagogue agreed to recite המהלל בפי עמו in place of המהלל בפי עמו You might want to check the סידור you are holding to see where you stand on this issue.

Artscroll has a very solid basis for its position that the ברוך שאמר of ברכה should read should read משנה ברוך מימן נא' ס"ק א' ה'ל בפה עמו in 'א ס"ק א' משנה ברורה that we examined last week, the משנה ברורה continues:

ברוך שאמר... ונכון לאומרו מעומד ואפילו ביחידי. ואוחז ב' ציצית שלפניו בשעת אמירת ב"ש ולאחר גמר ב"ש ינשקם. בפה עמו בסגול. בתשבחות בחירק.

Artscoll is following the lead of the משנה ברורה who was following the מגן אברהם.

סימן נא', ב', מז'-יש לומר ברוך שאמר בניגון ובנעימה כי הוא שיר נאה ונחמד; ותקנוהו אנשי כנסת הגדולה על ידי אגרת שנפלה מן השמים ומצאוהו כתוב בו ויש בה פ"ז תיבות וסימנך ראשו כתם פ"ז וקבלו לאמרו מעומד אפילו ביחיד; ועל פי הסוד יש לומר בפה עמו ולא בפי עמו.

What is the dispute between the positions? Those who hold that the ברכה אנשי כנסת אנשי כנסת שאמר שאמר were authored by אנשי כנסת שוש were authored by הגדולה from a note that dropped from the heavens. They discovered that the note contained 87 (פ"ז) words. They connected the number of words in הגדולה to the ברוך שאמר אוב which contains the words השירים הו פסוקי השירים הו פסוקי דומרה should be the lead-in to האשו כתם בוקי דומרה They further discovered that if the word ברוך שאמר אובה which in גמטריא also equals 87 (פ"ז), a message can then be conveyed to the של עולם arranged that the note be dropped from the heavens.

ברוך משובה as interpretation, many סידורים continued to print the ברבה of ברוך as שאמר as ישאמר for a simple reason. It follows the rules of המהלל בפי עמו as a contraction representing two words: בפה של as a contraction fits into the meaning of the ברבה; in English: "in the mouth of His nation". The word המהלל מון ברבה in contrast, means "in the mouth." The words "in the mouth" appear to be connected with that which preceded it; i.e. המהלל it; i.e. משובה translated as: praised by mouth. The word שמון would then appear to be connected to what follows it; i.e. משובה translated: "His nation is Praiseworthy." The מידור עבורת ישראל expresses his displeasure with the change:

ומה שאמור במגן אברהם לאורח חיים סימן נא' שיש לומר בפה שהוא בגמטריא פ"ז אין משגיחין בגמטריות שנגד דקדוק הלשון.

שבתי סופר who in the 1600's compiled what he hoped would be a grammatically correct סידור had a much stronger criticism (Editor's Note: notice the puns):

ושמעתי פי תהפוכת מדקדקים דקדוקי עניות שדורשים לגנאי ואומרים בכאן בפה עמו ונותנים מעם לפגם כי בפ״ה בגממריא פ״ז לרמוז למספר התיבות של ברוך שאמר ודבריהם עקשות פה לא ידעו ענין הסמוך והמוכרת ולפי דבריהם היה צריך להוסיף מלת של ותהיינה אז פ״ח תיבות בברוך שאמר והוא להם פ״ח יקוש והאמת הפח נשבר ואנחנו נמלמנו. וכבר כתב הבית יוסף באורח חיים ס׳ נו׳ שאין לשנות ממטבע שמבעו חכמים בשביל שום דרשה.

Professor Naftali Weider in an article entitled: תיקונים בנוסח התפלה בהשפעת לשונות in his book: התגבשות נוסח התפלה במזרח ובמערב relates that he discovered לועזיות in his book: המרוך שאמר of ברכה dating earlier than the era of the אר"י in which the ברכה of סידורים was written as ברוך שאמר Those מידורים did not refer to the ממריא of "D nor did the number of words in their versions of ברוך שאמר equal 87. He further found that in those same סידורים wherever the word בפי appeared, it had been changed to ברוך מומנותום of מדורים. This is his explanation for the changes:

אני מציע שהנימוק להימנעות ממלת "בפי" נעוץ בעובדה, שמלת Fi משמשת בצרפתית ובגרמניה העתיקה (ואף בלשונות אחרות) בימוי של גנאי המביע בוז וזלזול, ולפרקים אף מלווה ביריקה. בימוי גנאי זו בהקשר עם הקב"ה יש בו משום פגיעה בכבוד השם.

מגן אברהם was a derogatory word is found in a comment made by the אורח חיים סי׳ צח׳– כתוב בספר הגן לבמל מחשבה רעה בשעת התפלה יאמר ג״פ פי פי פי פי ואח״כ ירוק ג״פ ולא ירוק לגמרי אך בדרך נחת והלשון תהא בין שפתים בשעת הרקיקה ובודאי תלך המחשבה עכ״ל ואינו נ״ל לעשות זה בתוך תפלת י״ח דהוי הפסק ומי יודע אם רפואה בדיקה היא.

It is ironic that the מגן אברהם who supports the change from לפד to because of a because of a never recognized the connection made by Professor Weider 350 years later.

TRANSLATION OF SOURCES

"ל מ"ק" ברורה סימן נא' ס"ק. It is correct to recite Baruch Sh'Amar while standing even when praying alone.. One should hold two groups of Tzitzit while reciting it. After finishing Baruch Sh'Amar, one should kiss the tzitzit. The word "Ba Peh" should be written with a Segol. The word "BaTishbachot" with a Chirik.

פול", ב', מו' ב', מו'

סידור עבודת ישראל-Concerning that which the Magen Avrohom stated in Orach Chaim Section 51 that one should say "Ba'Peh" with represents the number 87 in gematria, we do not pay attention to a gematria when the results of the gematria contradict rules of Hebrew grammar.

מבתי סופר and who incorrectly interpret and then say "Be'Peh Amo". They give a false justification because the word "BaPheh" in gematria represents the number 87 which they see as a connection to the number of words in Baruch Sh'Amar. Their words demonstrate crookedness of the mouth. They do not know the grammatical rules of adjoining. According to their position, the prayer should have included the word "of" but then there would be 88 words in Baruch Sh'Amar which would then spell their downfall. Their interpretation would be then disproved and we would be relieved of it. The Beth Yosef had already written in Orach Chaim Section 56 that it is not proper to change the words chosen by Chazal because of an interpretation.

תיקונים בנוסה התפלה בהשפעת לשונות לועזיות (Changes that Entered the Nusach of the prayer under the influence of non-Hebrew Words)- I suggest that the reason to avoid the word "BiPhi" is grounded in the fact that the word "Fi" in French and Old German (and in other languages as well) was a word that represented dishonor and contempt and on occasion was associated with spitting. Using a word of dishonor such as that in connection with G-d was seen as an affront to the honor of G-d.

ברהם אורה היים סי׳ צה׳-It is written in the book Ha'Gan that in order to eliminate bad thoughts while praying, a person should say three times Fi, Fi and then spit three

להבין את התפלה

times but not to spit wholeheartedly but to do it gently while keeping his tongue between his lips while spitting. Certainly the bad thoughts would then depart. I do not agree with the suggestion of the Ha'Gan to act in that manner while praying Shmona Esrei because it would create a break and do we really know that the such action has the intended result.